

[Axel B. Lange.]

tagende kan faa Laan mod Bankgaranti, saaledes at man kan faa Obligationerne udleveret og afhænde dem med det samme eller i det Øjeblik, man anser det for formaalstjenligt. I det hele taget er det tvivlsomt, om det er disse Veje, man skal følge, naar man vil sikre sig mod de Kurstab, der i mange Tilfælde kan være katastrofale. Personlig tror jeg, at man hellere skulde søge ind paa en Vej, der gør det muligt for Laantagerne at faa Laan til en Rente, der betinger en Kurs, som ligger saa nær Pari som muligt, og saa gøre Konverteringsmulighederne lette. Paa lang Sigt — i Øjeblikket er alt saa usikkert — tror jeg, dette vil være den rigtige Fremgangsmaade.

Man kan naturligvis ikke benægte, at der kan komme Situationer, hvor der igen vil kunne blive Brug for en Lov som denne, og hvor det vilde være gavnligt at have Adgang til saadanne midlertidige Prioriteringer, og jeg skal derfor ikke modsætte mig den foreslaaede Forlængelse af Tidsfristen for Fuldførelsen af de Ejendomme, som kan faa kortfristede Laan, med et Aar, men kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Lannung: Ogsaa mit Parti tiltræder gerne det foreliggende Lovforslag. Vi finder i Overensstemmelse med de Synspunkter, der blev fremsat fra vor Side, da Loven i sin Tid blev gennemført, og det ogsaa med Hensyn til den mere principielle Side, og de Grunde, der anføres i det foreliggende Lovforslag, at det er rigtigt at have denne Lovgivning.

Vi anser det for værdifuldt at bevare denne Lovgivning, allerede for at den kan være til Raadighed i en ny paakommende vanskelig Situation, men jeg vil gerne i Forbindelse med dette Forslag til Støtte for Byggeriets Finansiering og i Tilslutning til tidligere Udtalelser om dette Spørgsmaal henstille til den højtærede Indenrigsminister at interessere sig ogsaa for Spørgsmaalet om en Lettelse af den Del af Finansieringen, der ligger lige over de offentlige Laan, Kredtforenings- og Hypotekforeningslaan, altsaa med andre Ord Tredieprioriteterne. Staten kunde eventuelt medvirke til Oprettelse af en Institution, svarende til vore Hypotekforeninger, med den Opgave at yde saadanne Tredieprioritetslaan paa rimelige og navnlig rimeligere Vilkaar, end der i Øjeblikket kan opnaas, eventuelt f. Eks. ved Indskydelse af en Grundfond paa Linie med den Vej, man er gaaet i det fore-

liggende Forslag, hvor man — jeg synes med Rette — har valgt denne Ordning.

Formen, man vil vælge, eller Vejen, man vil gaa for at medvirke til Løsningen af det her af mig fremførte, for Byggeriet saa overordentlig vigtige Spørgsmaal, er mindre afgørende. Det afgørende er derimod, at Samfundsmagten faar Øje paa Problemet og tager Sagen op paa den ene eller den anden Maade til Afhjælpning af den nuværende Tilstand, hvor Finansieringen jo sker, som oftest urimeligt dyrt, ad den eneste Vej, der stort set staaar aaben i Almindelighed, nemlig i Form af private Tredieprioriteter. Det er ikke blot en usikker, men ogsaa en af Tilfældigheder stærkt præget Fremgangsmaade, man her er nødt til at anvende. Her ligger den effektive Rente ofte paa 8—10 pCt., naar man tager Hensyn til Kursen, der kan opnaas, og til Løbetiden, der som Regel er paa et forholdsvis kort Aaremaal.

Lad mig indskyde, at det Forhold, at de gældende Rentebestemmelser tvinger til Udgifter til ekstra Stempel ved Overdragelser, jo heller ikke gør det billigere at opnaa disse Tredieprioriteter. Jeg savner derfor ogsaa netop i denne Forbindelse den i Udsigt stillede Rentelovgivning.

Til sidst vil jeg blot fremhæve dette over for Indenrigsministeren, at som Forholdene er i Dag, er alene selve Formidlingen mellem Købere og Sælgere af private Tredieprioriteter uforholdsmæssig kostbar. Der løber ofte 3—4 pCt. eller mere paa i Provision og andre Udgifter for Køber og Sælger tilsammen, hvad der selvfølgelig forringer den Nettokurs, Køberen opnaar, med disse Procenter. Der findes ikke engang en Obligationsbørs eller Obligationsbank eller lignende Institution — ogsaa her er Formen selvfølgelig ikke afgørende —, som kan formidle Køb og Salg af de private Tredieprioriteter, der sker ganske primitivt ved, at Sælgeren maa finde Køberen gennem Avertering el. lign. Oprettelse af en saadan Institution vilde derfor være meget værdifuld, og hvis Indenrigsministeriet vilde medvirke hertil, vilde allerede herved være vundet meget.

Jeg berørte, som sagt, disse Spørgsmaal forrige Gang ved Behandlingen af denne Sag, og jeg er nu saa heldig, at jeg kan henvise til en Radiotale af den tidligere Indenrigsminister, hvoraf fremgik, at man i Indenrigsministeriet har beskæftiget sig med disse Spørgsmaal ved tidligere Lejlighed. Jeg opfordrer meget til, at man fortsat interesserer sig for denne Sag.